

[Landbrugsministeren.]

af Landbrugsministeriet fastsatte Forpligtelser. Denne Bestemmelse vil medføre, at man fremtidig først og fremmest gaar til Destruktion af Kreaturer fra Besætninger, hvis Ejere ønsker at udrydde Tuberkulosen af deres Besætninger. Naar jeg har valgt at gaa over til dette Standpunkt, hænger det sammen med, at man nu staar betydeligt gunstigere end i Fjor, baade med Hensyn til de Priser, der opnaas for Kreaturer, og med Hensyn til Eksporten af Kreaturer. Priserne er forhøjet i ikke ringe Omfang siden i Fjor, selv om jeg erkender, at de ligger meget lavt endnu, og Eksporten af Kreaturer er forøget meget betydeligt. Jeg vil endogsaa tro, at den for Tiden er omtrent det tredobbelte af, hvad den var i Fjor, da vi vedtog den gældende Lov. Af disse Grunde mener jeg, man kan gaa over til at anvende Pengene fortrinsvis til de Ejere, som gaar ind paa at udrydde Tuberkulosen af Besætningerne. For at faa dem til at gaa ind derpaa er det nødvendigt, at man giver et betydeligt større Tilskud end til den almindelige Destruktion af Kreaturer; ellers vilde det Tab, som Landmanden lider ved at nedslaa Kreaturer, som vel er faldet for Tuberkulinprøven, men som alligevel er fortrinlige Brugsdyr, være alt for stort. Det er nødvendigt, at man giver et betydeligt højere Tilskud end hidtil til Destruktionen, hvis man ønsker Lovforslagets Formaal virkeliggjort, og det kan altsaa lade sig gøre nu, da det ikke er nødvendigt at destruere saa mange Kreaturer, for det samme Beløb, som man saa nogenlunde bliver ved at faa ind ved Slagteafgiften.

Jeg anbefaler med disse Bemærkninger Lovforslaget ikke alene til en velvillig, men navnlig til en hurtig Behandling i det høje Landsting.

Jefsen Christensen: Maa det være mig tilladt at minde om, at det foreliggende Lovforslags Titel er: „Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød“. Der synes at være nogen Grund dertil, idet Lovforslaget, saaledes som det foreligger, rettelig burde have heddet: „Forslag til Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose og om Fremskaffelse af gratis Kød til trængende Personer“. Jeg har intet at indvende imod noget af de sidstnævnte Formaal, de har blot ikke noget at gøre med Lovforslagets Titel eller med det Formaal, den Lov havde, som Lovforslaget skal afløse. Tuberkulosebekæmpelsen burde efter min Mening foregaa ved Hjælp af andre Pengemidler end dem, som dette Lovforslag

tager Sigte paa at fremskaffe, og ligeledes Understøttelsen til trængende Personer, medmindre man vil paastaa, at Loven vil afføde en saa stor Prisfordyrelse paa Kødet, at der er Grund til at træffe modvirkende Foranstaltninger over for de fattigste i Samfundet. Dette sidste er ingenlunde Tilfældet, hvilket ingen erkender stærkere end den højtærede Landbrugsminister selv, som baade i sin Tale her i Dag og i sin Forelæggelsestale i Folketinget har været inde paa Sagen. Han har i Henhold til det stenografiske Referat af Folketingets Forhandlinger bl. a. udtalt følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere:

„Det har altid været Opfattelsen her, at det var rimeligt, at der betales en anstændig Pris for det Arbejde, der udføres her i Landet, og ogsaa for de Varer, der leveres her i Landet fra den ene Borger til den anden, og da nu Eksporten for et Par Aar siden gik ned til en Femtedel af, hvad den tidligere havde været, blev Prisen faldet saa betydeligt, som jeg allerede har nævnt.

De forskellige Love, vi har haft angaaende dette Forhold, har nu virket et Par Aar, og man maa sige, at Resultatet af dem i Virkeligheden ikke har været ringe i Henseende til Forbedring af Priserne paa Kødmarkedet her i Landet. Som Bevis herpaa skal jeg anføre, at Prisen i 1932 var 17 Øre pr. kg levende Vægt for unge Køer af Mellemlassen; den 27. September dette Aar var Prisen steget til 27 Øre pr. kg, det vil sige ca. 60 pCt. Forhøjelse i Løbet af de to Aar. Men endnu ligger Priserne rundt regnet nede paa Halvdelen af de Priser, vi havde i 1909—14, og der er derfor god Grund til at fortsætte med en Lovgivning som den, vi har haft hidtil.“

Disse Udtalelser er jeg ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, og derfor havde der været al mulig Grund for ham til at foreslaa den gældende Lov forlænget uændret. Skulde der ændres noget i den, burde det have været i Retning af en fast Enhedspris for de Dyr, der ikke kunde finde Afsætning paa anden Maade end gennem Destruktion, thi hvis en saadan Enhedspris blev fastsat, er det givet, at enhver Landmand i Danmark vilde lade ethvert mistænkeligt Dyr i sin Besætning destruere. Dette har ikke været Tilfældet, saaledes som Loven er blevet praktiseret hidtil, idet man har slaaet Prisen paa saadanne Dyr ned. Men Hovedsagen er, at Ministeren erkender, at det har kunnet nytte at søge at hæve de